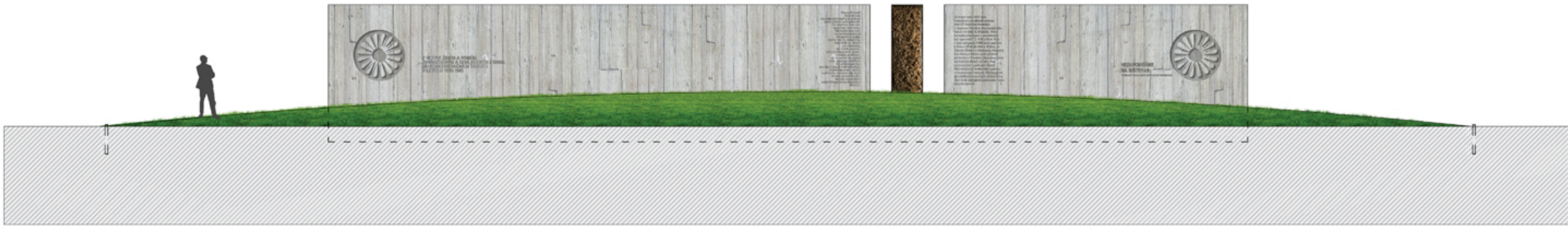
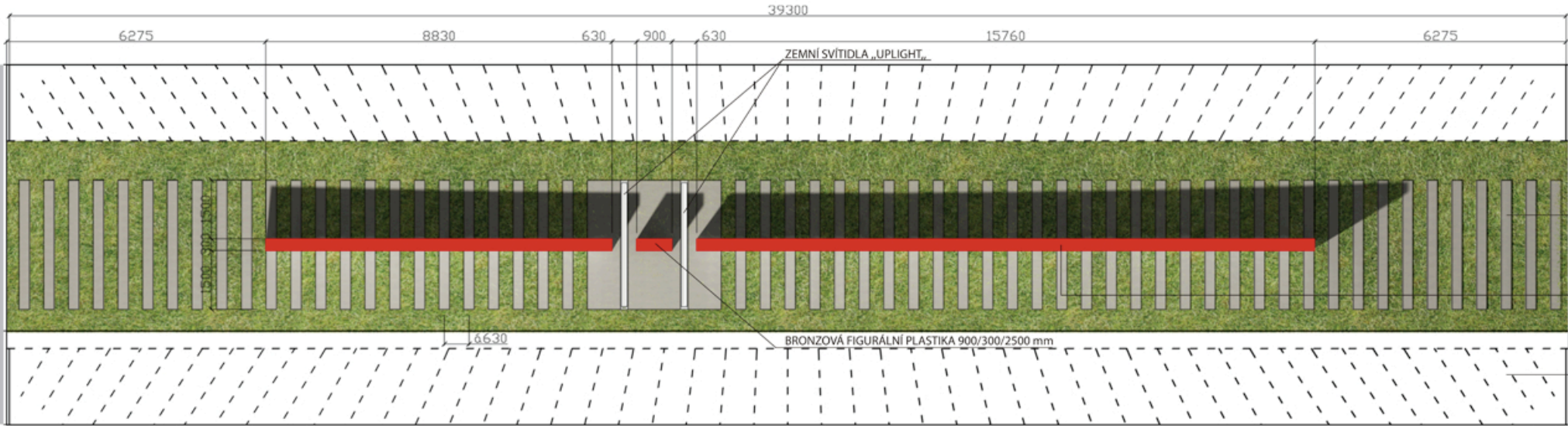

POHLED JIŽNÍ M 1:75

POHLED SEVERNÍ M 1:75

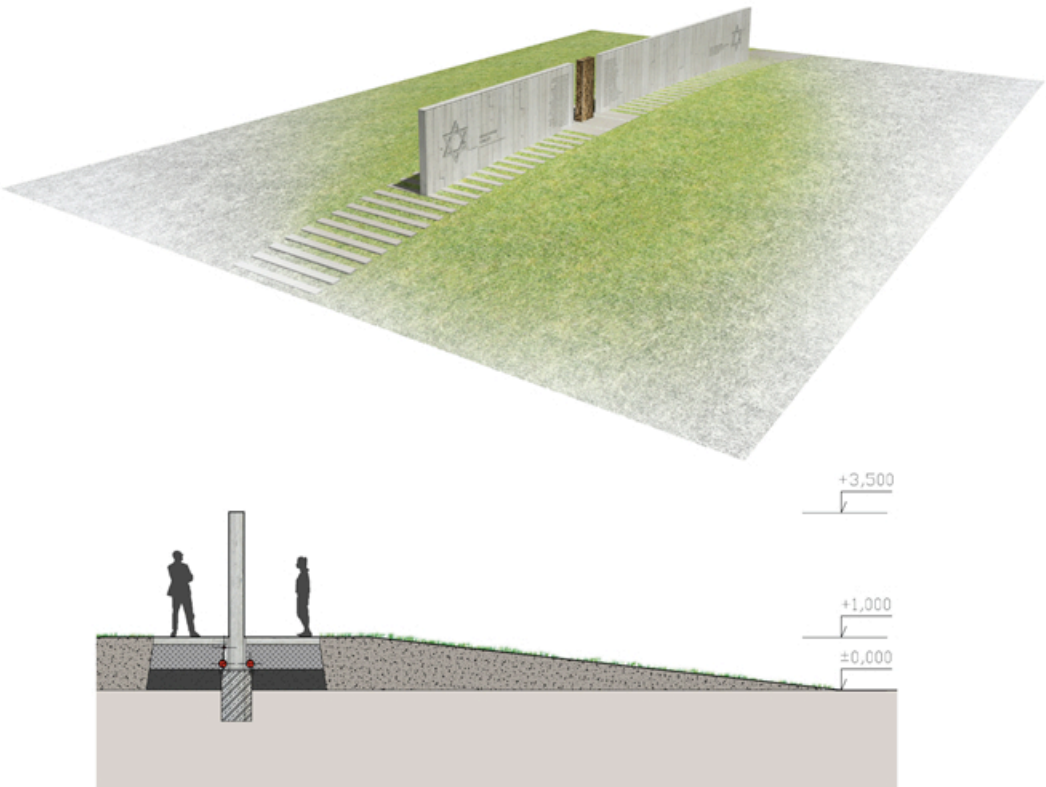
PŮDORYS M 1:75

Ideové zaměření Památníku holocaustu

Památník holocaustu by měla na první pohled tvořit zeď na mírně terénní zatrávněné vyvýšenině, jež rozčlení stávající prostor parku na dvě pohledové zóny, které oddělí od sebe dětské hřiště a figurální skulpturu matky s dítětem. Z dálky bude navrhovaný památník působit jako nepřehlédnutelná architektonická dominanta, a též jako stylově čistá a výrazově minimalistická, neurčitá bariéra. Teprve až po bližším čtení detailů by měla zvrásněná struktura dřeva otříděná do hmoty litého betonu evokovat ukrývaná abstraktní dramata, jejichž význam budou z každé strany ožehňovat nápisy a reliéfní symboly. Blok zdi protínající jinak otevřený, jen stromy ohraničený prostor, může v divácích vyvolávat pocit úzkosti z omezení volného pohybu, metaforicky tedy i ze ztráty svobody. Na zlatém řezu bude zeď přerušena. V úzkém průhledu se bude tyčit bronzová figurální plastika, složená z nehybně spících na sebe navršených lidských těl, ve zmenšeném měřítku a realisticky propracovaných. Nečekaně nakupená zmrzlá těla by měla neskrývaně připomínat apokalyptickou hrůznost holocaustu, jehož zvrhlost poprvé v dějinách využila průmyslových metod k masovým vraždám a fyzické likvidaci určitých skupin obyvatel. Židům bude věnována jedna strana zdi a na straně druhé se objeví romské symboly. Bronzový, figurálně pojednaný kenotaf, pak bude symbolickou gradací a propojením tragédie mnoha spleťtých lidských osudů těchto dvou pronásledovaných skupin obyvatel, které se sejdou v jakémsi pateticky vyzdvíženém masovém hrobě, pietně osvětlovaném i v noční tmě. Tento památník by měl být výjimečný tím, že se zde objeví umučená těla zdánlivě poražených, tedy těch, kteří svůj boj o holý život prohráli. Umělecké ztvárnění jejich neštěstí by ale mělo neustále připomínat nevinné oběti válečného běsnění. Tvůrčí záměr zhmotněný rukama umělce je učí nesmrtelnými v kolektivní paměti současných i příštích obyvatel Brna. Tvarosloví užitých výrazových prostředků a výtvarná symbolika by měly být dobře čitelné nejen zasvěceným odborníkům, ale nejširší veřejnosti. V minimálním parku jsme se snažili vytvořit důstojné pietní místo, jehož atmosféra bude v návštěvnických vyvolávat rozmanité konotace (zeď nářků, určená k modlitbám a meditacím, smířící kámen, místo ke kladení kamínků a květin atd.). Kombinace rozličných výtvarných významotvorných prvků, jako jsou minimalisticky až konceptuálně náznakovitý vizuální dojem při pohledu z dálky, zabstrahovaná struktura zjižené zdi, osobitý sochařský rukopis bronzové figurální plastiky nabízí celé dílo k přímému prožitku na více úrovních.

Autorská zpráva

Parcela pro umístění památníku holocaustu se nachází na ploše bývalého Hutterova rybníku. Ten byl na konci 18. století vysušen v rámci výstavby obytné čtvrti. Vzniklo náměstí o rozloze cca 2 ha. Na přelomu 19. a 20. století byl v prostorách náměstí vysazen park. V něm převažují listnaté stromy - zejména lípy a javory. V okrajových částech se místy nacházejí nižší dřeviny a solitérní jehličnany. Uprostřed parku, v místě určeném pro památník, se nacházela fontána se sochou dívky. Na tento prostor navazuje z jižní strany plocha s dětským hřištěm, ze severu pak rozsáhlá travnatá plocha. Vzhledem k historickým i současným kompozičním souvislostem je památník řešen jako prvek, který má větší urbanistické vazby a kompoziční dopad. Napříč travnatou plochou je navržena zeď, která se měřítkem blíží měřítku parku. S odkazem na historii se vytváří opětovně dělení centrálních prostorů parku lokální dominantou. Ta částečně přerušuje vizuální vazbu již existujících prvků v prostoru - dětského hřiště a stávajícího sousedí na severní straně náměstí. Zeď je provedena z pohledového betonu litého do bednění z nehořlavých prken. Do bednění jsou před betonáží vsazeny prvky, které vytvářejí otisky znaků a textu. Výsledkem je čistá forma s negativními otisky znaků a textu na svém povrchu. Nedílnou součástí stěny je bronzová figurální plastika umístěná na zlatý řez celé lineární kompozice. Její provedení v bronzu a noční nasvětlení má symbolizovat a vymezovat jádro památníku. Noční nasvětlení je provedeno dvěma příčně osazenými lineárními zemními svítidly typu uplight. Svítidla jsou osazena v linii betonových prahů, které v šířce 3,3 m tvoří zpevněnou pěší komunikaci spojující stávající mlatové cesty a zároveň tvoří shromažďovací plochu, která svou dimenzí pojme i větší skupiny účastníků pietních akcí. Betonové prahy jsou uloženy do šterkového lože s drenáží napojenou na trativod. Samotná stěna s plastikou je založena na armovaném betonovém základu o průřezu 600/1000 mm. Základový pas využívá terénní vlny a je tedy založen pouze cca 600 mm pod úroveň stávající nivelety terénu. Terénní vlna by měla být tvořena navážkou zeminy. Výška navážky je v místě svého maxima 1 metr nad stávajícím terémem. Památník by měl se měl stát charakteristickým prvkem náměstí a díky své exponované poloze by měl být dominantou a řídícím kompozičním prvkem okolí. Surovost materiálů, známky řemeslné práce a jednoduchost provedení by měly být znaky, které dají památníku nadčasovost a sílu.

PŘÍČNÝ REZ M 1:75

